

**NOTA SOBRE L'OBRA DEL DR. FRANCESC LLORET GIL
(VALÈNCIA, 1898 – BARCELONA 1973),
PRIMER CAP DEL SERVEI DE NEUROLOGIA DE L'HOSPITAL
DEL SAGRAT COR DE BARCELONA**

*CORBELLA i CORBELLA, Jacint
Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya*

RESUM: Nota breu sobre l'activitat, posteriorment poc coneguda, de Francesc Lloret i Gil (1898-1973), que fou el primer cap del servei de Neurologia de l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona i director en els anys de la guerra, essent inhabilitat després de 1939. Referència dels treballs que va publicar al Butlletí de l'Hospital entre 1929 i 1935.

Paraules clau: Francesc Lloret Gil. Hospital Sagrat Cor Barcelona. Neurologia catalana. Eritromelalgia

RESUMEN: Nota breve sobre la actividad, posteriormente poco conocida, de Francesc Lloret i Gil (1898-1973), que fue el primer jefe del servicio de Neurologia del Hospital del Sagrado Corazón de Barcelona y director en los años de la guerra civil, siendo inhabilitado después de 1939. Referencia de los trabajos que publicó en el Boletín del Hospital entre 1929 y 1935.

Palabras clave: Francesc Lloret Gil. Hospital Sagrado Corazón Barcelona. Neurologia catalana. Eritromelalgia

INTRODUCCIÓ

El Dr. Francesc Lloret i Gil va néixer a València el 18 de desembre de 1898. Va fer els estudis de medicina a la facultat d'aquesta ciutat entre els anys 1916 i 1923. Va passar el primer curs, que era el d'ampliació d'assignatures de ciències (Física, Química, Mineralogia i Botànica i Zoologia) amb normalitat. A partir d'aleshores en els sis cursos següents, va passar les 24 assignatures pròpies de la facultat de medicina, amb una qualificació única: "Sobresaliente con Derecho a Matrícula de Honor". És doncs un dels expedients més brillants de la facultat de medicina de València. En aquest temps va ser alumne intern per oposició de la càtedra d'Anatomia.

Va restar a València molt poc temps, fins el 1924, malgrat la perspectiva brillant que tenia, passant a Barcelona, perquè la família de la seva nòvia, que era catalana, va tornar a Barcelona. Va entrar ben aviat a treballar a l'Hospital del Sagrat Cor, emblemàtic en el seu servei quirúrgic, per la figura de Salvador Cardenal, el cirurgià de més nivell a Catalunya en les acaballes del segle XIX i el primer quart del segle XX. Va entrar en el servei de medicina que dirigia el doctor Hermenegild Puig i Sais. Allà va fer la seva activitat assistencial hospitalària. Es

va dedicar més als temes d'endocrinologia i de neurologia. També va fer algunes publicacions en el Butlletí de l'Hospital, iniciat l'any 1929.

Com a complements de la seva formació hem vist dos diplomes o certificacions:

-Certificació del Dr. Mateo Bonafonte, catedràtic de Ginecologia i degà de la Facultat de Medicina de la universitat de Barcelona, en el certifica que D. Francesc Lloret Gil "ha estat assistint a la Clínica al meu càrrec, com a metge ajudant, durant els mesos de juny a octubre, inclosos, havent practicat diverses intervencions quirúrgiques a completa satisfacció". Signat el 31 d'octubre de 1925.

-Diploma, amb el títol d'Inspector Municipal de Sanitat, expedit el 9 de maig de 1927, signat pel Director General de Sanitat, F. Murillo, i amb el vist-i-plau del ministre.

-També el full de l'expedient que certifica que va obtenir el títol de doctor en exercici fet 28 de juny de 1932 (1).

Al cap de poc temps, el 1931, hi hagué alguns canvis en l'organització de l'Hospital. Deixà de ser director el Dr. Josep Bach i Escofet, que fou nomenat President honorari de la Junta de govern del Cos facultatiu. Sembla que s'ho va prendre malament. President d'aquesta Junta, va ser el Dr. Puig i Sais, cap del servei de medicina, i vicepresident el Dr. Francesc Lloret. Més tard a partir del servei de Medicina Interna es va crear un nou servei, el de Neurologia, essent-ne director el Dr. Lloret. Primer portava un dispensari de Neuro-endocrinologia, que visitava els dilluns, dimecres i divendres, de 9 a 10 (2). Després Lloret fou director de l'Hospital i en aquesta tasca va estar durant els tres anys de la guerra. Ocupava aquest càrrec quan es va produir, cap el final de la guerra, en un dels bombardeigs sobre la ciutat de Barcelona, la caiguda d'una bomba sobre l'hospital que causà dues morts: el cirurgià Antoni Anguera i Hoppe i la secretària Maria del Carme Sánchez (3). A finals de l'any 1939 ja consta com a cap de servei de Neurologia el doctor Antoni Subirana (4, 5).

En els anys de la República havia tingut alguna activitat institucional en organismes professionals relacionats amb el Col·legi de Metges i el Sindicat de Metges de Catalunya

Lloret fou separat de l'Hospital, depurat pel Col·legi de Metges, i inhabilitat per a l'exercici de càrrecs públics en la professió. (v. Bruguera, Gim. 50). Aleshores quedà marginat, en un ostracisme prolongat, del que no en va sortir (5). Es dedicà a l'activitat privada com a metge, i no li hem vist cap publicació posterior. Només hem vist el seu nomenament com a Soci Numerari de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Barcelona, el 30 de juny de 1961. El president era aleshores el Dr. Joan Gibert-Queraltó.

Va morir a Barcelona el setembre de 1973, en el seu domicili del carrer de Provença 233-235. En un anuari mèdic anterior, de 1955, constava com a adreça Rosselló 192.

ACTIVITAT INSTITUCIONAL

A més de l'activitat organitzativa ja esmentada, com a cap de dispensari, com a cap de servei de Neurologia, i com a director de l'Hospital del Sagrat Cor, en un temps de gestió delicada com van ser els anys de la guerra, Francesc Lloret va dedicar també una certa activitat a la gestió en el marc col·legial i professional.

Va ser admès en el Col·legi de Metges de la Província de Barcelona, en la sessió de la Junta de la Corporació de 14 d'abril de 1924. El president era aleshores el doctor Felip Proubasta.

Va ser elegit membre de la Junta de Govern de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, com a Vocal, el 29 de gener de 1930. El president era aleshores el doctor Joaquim Trias.

Fou elegit membre de la Junta directiva de la secció de Barcelona-ciutat, del Col·legi de Metges de Catalunya, amb certificació de 20 de juny de 1934.

També fou nomenat membre de la Comissió de Deontologia i Anuncis, del Col·legi Oficial de metges de Catalunya, el 2 de juliol de 1934.

La secció comarcal de Barcelona, del Sindicat de metges de Catalunya, el va nomenar "Delegat propietari", per representar a la secció, en l'assemblea de delegats del Sindicat, que s'havia de fer a Barcelona els dies 14 i 15 de juliol de 1934.

Igualment per a la que s'havia de celebrar a Barcelona els dies 18 i 19 de juliol de 1936.

OBRA ESCRITA

Un dels punts interessants en l'activitat de molts metges, i que al cap del temps queden més enllà dels records de caràcter personal i familiar són els seus treballs escrits, les seves publicacions. En valorar-les cal tenir en compte el temps en que es van fer, el grau de coneixement de la medicina aleshores, i la situació professional, amb més o menys competitivitat. Durant gairebé "sempre", fins a les dues o tres últimes generacions, en el nostre medi el fet de publicar era excepcional, perquè per a la majoria de metges no els servia per a res. Solia quedar reduït als qui volien fer activitat universitària o assistència hospitalària en institucions d'un cert nivell en ciutats grans. Lloret es va formar a la dècada dels anys vint's del segle XX. Va tenir activitat hospitalària a la dels anys trenta's i a partir dels anys quaranta ja va quedar marginat. Les seves publicacions són pràcticament totes de la primera meitat dels anys trenta, en els temps de la segona República, i com a fruit de la seva experiència assistencial en el Sagrat Cor. Fins ara hem trobat esmentats, i hem pogut consultar, fins a onze treballs.

*.La tesi de doctorat: "**Sobre la eritromelalgia**". Va ser presentada a Madrid el juny de 1932 i va obtenir la qualificació de "Sobresaliente", és a dir Excel·lent amb la terminologia actual.

*.**"Diabetes insípida y embarazo"**, article publicat al "Boletín del Hospital de Ntra. Sra. del Sagrado Corazón de Jesús" (B.HSC) en el número 2 del primer any de la revista, l'octubre de 1929.

*.**"Consideraciones etiopatogénicas sobre un caso de muerte tímica"**, presentat a la sessió científica de l'Hospital el 15 de maig de 1929.

*.**"Consideraciones sobre un caso de atrofia muscular"**, presentat a la sessió de 16 d'abril de 1930, (B.HSC, 1930, núm 6).

*.**"Hipotensión arterial"**. Publicat a B.HSC, abril 1930, núm. 4.

*.**"Algunas notas para el conocimiento del vértigo de Menière"**. Comunicació a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya, publicat als Anals de Medicina, abril 1931. Recollit a B.HSC, abril 1931, núm. 8. Recollit també a "El Siglo Médico", 15 d'agost de 1931, t. 88, núm. 4053, p. 164 (i també 27.12.1930, t. 86, núm. 4020 p. 702).

*.**"Un caso de paquipleuritis osificante"**, presentat a la sessió de 21 de gener de 1931, publicat a B.HSC, 1932, núm. 9, p. 107. El signen els doctors Castellà i Lloret Gil.

*.**"Nota clínica sobre cálculos salivales"**. Presentat a la sessió científica de 20 d'abril de 1932; publicat al B.HSC, ??, p. 58

*.**"Un caso clínico"**. Presentat a la sessió científica de 16 de maig de 1934, publicat a B.HSC, desembre 1934, VI, núm. 22 p. 100. És una història d'una nena de dos anys i mig.

*.**"Un caso de endarteritis obliterante con síndrome eritromelálgico"**. Presentat a la sessió clínica de 18 de desembre de 1934, publicat a B.HSC, juny de 1935, any VII, núm. 24, p. 34.

*.**"Resultados inmediatos y lejanos de la autohemoterapia en la apoplejía. Presentación de enfermo"**. Presentat a la sessió de 8 de maig de 1935, publicat a B.HSC, juny de 1935, VII, núm. 24, p. 40. Recollit també a "El Siglo Médico" de 16-11-1935, t. 96, núm. 4275, p. 560.

Notes

1. Informació facilitada documentalment, amb fotocòpia, per la família.

2. B.HSC, núm. 2, octubre 1929, p. 48.

3. Agustí Peypoch, Joan: "Història de l'Hospital del Sagrat Cor (1879-1980)" Barcelona (Fundació Uriach 1838), 1991, 107 pp. – v.p. 50

4. Ibid. p. 55

5. v.t. Corbella, Jacint: "Història de la Medicina Catalana" (vol. II), Barcelona (Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya), 2014, p. 796.

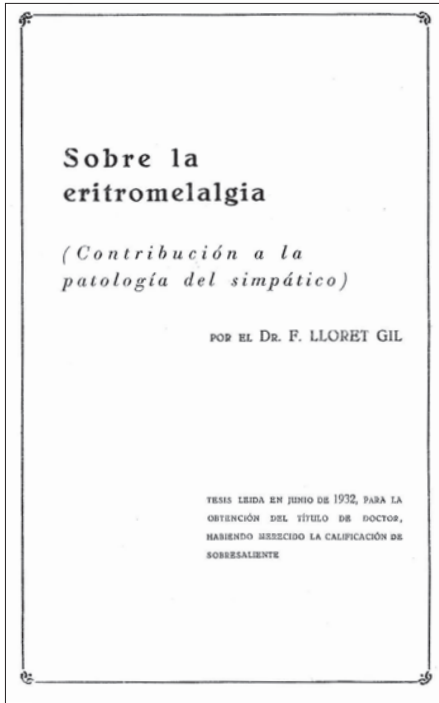
6. Bruguera i Cortada, Miquel: "El tribunal de depuració de responsabilitats polítiques del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona (1939-1941)", Gimbernat, 2008, (**), 50, pp. 267-291. Veure pàg. 280. Fou sancionat amb "amonestació + 10 anys d'inhabilitació"

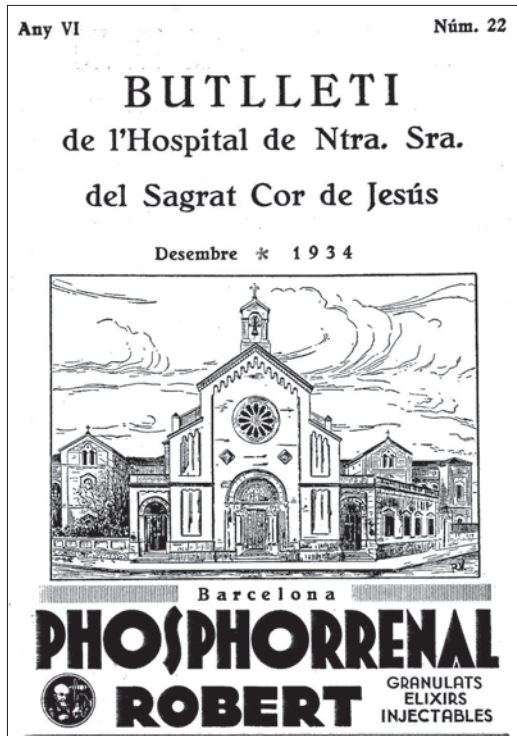
1. Dr. Francesc Lloret i Gil, en acabar la llicenciatura de medicina (1923)

2. Retrat del Dr. Francesc Lloret Gil (1961)

3. Portada de la seva tesi sobre eritromelàlgia (1932)

4. Portada de la revista de l'Hospital del Sagrat Cor de Barcelona, on va publicar la major part dels seus treballs